

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/95/2019
Identifikačné číslo spisu: 8117215053
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8117215053.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banky Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému K. C., bývajúcemu v T. K. Č.. XXX, o zaplatenie 1.482,43 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20 Csp 138/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. novembra 2018 sp. zn. 13 Co 23/2018 v spojení s opravným uznesením z 27. marca 2019 sp. zn. 13 Co 23/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou doručenou Okresnému súde Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) dňa 12. júna 2017 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatať nesplatenú časť úveru s príslušenstvom, ktorý mu bol poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č. 225674 uzavretej 7. júla 2015.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom z 30. októbra 2017 č.k. 20 Csp 138/2017-54 uložil právnej predchodkyňi žalovaného povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 5.428,11 €, úroky vo výške 264,37 €, úroky z omeškania vo výške 2,70 €, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.428,11 € od 3. mája 2017 do zaplatať, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 264,37 € od 3. mája 2017 do zaplatať, poplatky za poistenie vo výške 4,80 €, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (t.j. v časti zmluvného úroku vo výške 13,9 % z nezaplatať istiny od 3. mája 2017 do zaplatať). Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobkyňi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne proti zamietajúcej výroku rozsudkom z 26. novembra 2018 sp. zn. 13 Co 23/2018 v spojení s opravným uznesením z 27. marca 2019 sp. zn. 13 Co 23/2018 rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti, t.j. vo výroku II. potvrdil. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Zároveň konštatoval, že pokračuje v konaní

s právnym nástupcom žalovanej Danielom Martalusom.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z. CSP, t.j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Vychýkala odvolaciemu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru, že po zosplatnení úveru už veriteľovi neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky. Podľa jej právneho názoru trvá nárok na zaplatenie úroku od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Navrhla preto rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušiť.

5. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť jej dovolania predovšetkým z § 421 ods. 1 CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. V zmysle § 422 ods. 1 CSP, dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa § 422 ods. 2 CSP na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

9. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 6. júna 2019, bolo prijaté uznesenie, v zmysle ktorého bude v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky uverejnené rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 80/2017 s touto právnou vetou: „Znížený majetkový cenzus (§ 422 ods. 1 písm. b/ CSP) sa v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ“. To znamená, že ak je dovolateľom neúspešný dodávateľ, vzťahuje sa na prípustnosť jeho dovolania § 422 ods. 1 písm. a/ CSP.

10. Na právnych záveroch vyjadrených v uvedenom rozhodnutí spočívajú aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (1 Cdo 124/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 139/2018, 6 Cdo 148/2018, 6 Cdo 125/2018, 7 Cdo 181/2018, 7 Cdo 207/2018, 7 Cdo 240/2018, 7 Cdo 279/2018, 7 Cdo 48/2019).

11. Vec prejednávajúci senát, stotožňujúci sa s interpretáciou § 422 ods. 1 a 2 CSP podanou v rozhodnutí sp. zn. 6 Cdo 80/2017, konštatuje, že v danom prípade je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky - úrok 13,9 % ročne z nezaplatenej istiny od 3. mája 2017 do zaplatenia. V čase začatia dovolacieho konania (4. februára 2019) výška príslušenstva predstavovala sumu 1.482,43 €. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (12. júna 2017) bola 435,- € (§ 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2017).

Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (4.350,- €). Prípustnosť dovolania žalobkyne je preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ CSP vylúčená.

12. Najvyšší súd poznamenáva, že dovolanie proti výroku rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania nie je prípustné podľa § 420 CSP (viď R 73/2018), ale ani podľa § 421 ods. 1 CSP (lebo ho vylučuje § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. m/ CSP).

13. So zreteľom na uvedené najvyšší súd procesne neprípustné dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

14. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.